

Kecskeméti Törvényszék
1.Pf.21.361/2020/5. szám

A Kecskeméti Törvényszék által
képviselt **Lombard Lízing Zrt.** 6722 Szeged, Tisza Lajos krt. 85-87. szám alatti felperesnek,
Dr. Csitos Eszter ügyvéd (6000 Kecskemét, Kisfaludy u. 8.) által képviselt
szám alatti lakos I. rendű és
szám alatti lakos II. rendű alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított
perében a Kiskőrösi Járásbíróság 2020. július 17. napján kelt 2.P.20.228/2020/11. számú
ítélete ellen a felperes 12. sorszámú fellebbezése folytán megtartott tárgyaláson meghozta a
következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 77.710,- Ft (Hetvenhétezer-hétszáztíz forint) másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az I. rendű alperes a típusú személygépkocsi megvétele céljából, a
felperes jogelődjének megbízásából eljáró gépjármű kereskedő alkalmazottja
által aláírt kölcsönszerződést kötött 3.048.950,- Ft kölcsönösszegre 2008. november 11.
napján.
- [2] A kölcsönszerződés a törlesztőrészletek számát 120 hónapban határozta meg, a havi 39.853,-
Ft törlesztéssel az I. rendű alperest összesen 4.782.360,- Ft visszafizetési kötelezettség
terhelte, a kölcsön mértékadó devizaneme svájci frank volt, a THM mértéke 11,05%, az
induló kamat mértéket az egyedi kölcsönszerződés nem tartalmazta.
- [3] Az egyedi kölcsönszerződés mellékletét képező üzletszabályzat I/7. a havi fix konstrukciót, -

- I/8. a futamidőt, - a I/15. a törlesztőrészletet, a I/16. a kamatra vonatkozó rendelkezéseket rögzítette.
- [4] Az ÜSZ I/22. pont az árfolyamot illetően kimondta, hogy az a Takarékbank Rt. által a mértékadó devizanemre kiemelt ügyfelek számára jegyzett hivatalos, forintban kifejezett árfolyam, a kamatváltozás III. pedig a kölcsönszerződés futamidő lejárta előtti megszűnésekor fizetendő – ki nem terhelt – kamatkülönbözet, amelynek mértéke a szerződés megszűnésének eseteit szabályozó rendelkezésekben külön kerül meghatározásra.
- [5] Az ÜSZ V. 6. szerint, amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt mértékadó devizanem nem magyar forint, a kölcsönszerződés deviza alapú szerződés, amely esetben a kölcsönbe vevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat. Az árfolyamváltozás lehetséges mértéke euró esetében a mindenkori intervenció sáv nagysága alapján limitálható, míg egyéb devizák esetében további kockázatot jelent az adott deviza és az euró keresztárfolyamának a változása.
- [6] A szerződést a felperesi jogelőd képviselőjében aláíró a szerződéskötéskor a svájci franknak a forinthez viszonyított árfolyamváltozásból eredő, a szerződéses kötelezettségre gyakorolt hatását illetően az I. rendű alperesnek olyan tartalmú tájékoztatást nem adott, amelyből kitűnt volna az, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis az általa fizetendő törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, - az árfolyamváltozás lehetősége valós és az a hitel futamideje alatt bármikor bekövetkezhet.
- [7] A kölcsönszerződés napjával egyidejűleg a felperesi jogelőd a II. rendű alperessel garanciaszerződést kötött.
- [8] Ebben a II. rendű alperes vállalta, hogy a kölcsönszerződés szerinti, I. rendű alperesi tartozásokért garanciát vállal, amennyiben az I. rendű alperes a fizetési kötelezettségét esedékességkor nem teljesíti, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.
- [9] A felperes elsődleges kereseti kérelmében az I. és II. rendű alperest egyetemlegesen kérte kötelezni a kölcsönszerződésből eredő követelés címén 3.108.361,- Ft és járulékai, - másodlagosan a kölcsönszerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pont szerinti érvénytelensége esetére a szerződés érvényessé nyilvánítását kérte azzal, hogy az induló ügyleti kamat éves százalékos mértéke 10,59 %. Ezt figyelembevéve az elsődleges kereset szerinti marasztalását kérte az alpereseknek.
- [10] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, érdemi védekezésükben alapvetően érvénytelenségi kifogást terjesztettek elő annak alapján, hogy a szerződéskötéskor megfelelő árfolyamkockázati tájékoztatást nem kaptak, ezért az árfolyamváltozásból eredő különbözet alperesekre terhelése tisztességtelen. Emellett hivatkoztak arra, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjaiba ütközés miatt is érvénytelen. Vitatták a kereset összecszerúságát, és hivatkoztak a II. rendű alperes és a felperesi jogelőd által megkötött garancia szerződés alaki érvénytelenségére is.
- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 150.000,- Ft perköltséget.
- [12] Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság az ügyletkötésben részt vett tanú által előadottak, az ÜSZ V. 6. alapján – figyelemmel a 2/2014. PJE. határozatban, a Kúria Konzultációs Testületének 2019.04.10-i állásfoglalásában, a vonatkozó EUB döntésekben foglaltakra – az árfolyamkockázat kizárólag az adóra történő egyoldalú áthárítására

vonatkozó ÁSZF tisztességtelenségére és ezáltal a szerződés semmisségére következtetett.

- [13] Kifejtette, hogy a tanú által elmondottakból nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy a szóbeli tájékoztatása a konkrét szerződés tekintetében kiterjedt volna arra, hogy a svájci franknak a forinthez viszonyított árfolyamváltozása olyan valós lehetőség, amely a szerződés teljesítése alatt bekövetkezhet és az előzetes kalkulációhoz képest az adós teljesítési kötelezettségét korlátlan mértékben emelheti.
- [14] Az egyedi kölcsönszerződés és annak mellékletét képező ÜSZ árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatása nem volt megfelelő amiatt sem, mert – BH2020.45.III. – az az általános szerződési feltételek több, különböző pontjában, nem egységes szerkezetben, nem világos és átlátható módon került feltüntetésre.
- [15] A perben irányadó 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 209. § (1) bekezdés, rPtk. 209/A. § (2) bekezdés figyelembevételével az árfolyamkockázatnak kizárólag az adósra történő egyoldalú áthárítására vonatkozó általános szerződési feltételt ezért tisztességtelen kikötésnek minősítette, ennél fogva a szerződés semmis.
- [16] A kölcsönszerződés emellett a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjaira tekintettel is semmis, mert nem tartalmazza a szerződés tárgyát és a törlesztőrészletek összegét. A szerződés részét képező ÜSZ I.22. ugyanis olyan árfolyam alkalmazását írta elő, amely nem létező feltétel volt a szerződés megkötésének időpontjában. Az alperesek okirattal igazolták, hogy a Takarékbank Rt. 1998-ban megszűnt. Az IM Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálatának bárki által hozzáférhető tájékoztatása szerint a Magyar Takarékszövetkezeti Bank Rt. 1998. június 16-i hatállyal törlésre került.
- [17] Az elsőfokú bíróság e tekintetben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rPtk. 237. § (2) bekezdés szerint sem a hatályossá nyilvánítással, sem a szerződés hibájának – az irányadó árfolyam mértékének meghatározása – kiküszöbölésével történő érvényessé nyilvánítása feltételei nem voltak meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felek szerződési akaratát a bíróság nem volt jogosult pótolni oly módon, hogy a felek helyett határozza meg azt, hogy mely pénzügyi intézet, milyen árfolyama alapján szükséges a tőke és a törlesztőrészletek számítása.
- [18] Az alperesek érvelésével szemben az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pont szerint tartalmazta a THM mértékét, mégpedig a szerződés egyedi részében. Bár tényszerűen kijelenthető, hogy az induló kamat mértékét a szerződés egyedi része kimondottan nem rögzítette, ez azonban a felperesi válasziratban rögzített módon meghatározható volt.
- [19] Mindezek alapján arra következtetett, hogy a kölcsönszerződés a szerződés tárgyának és a törlesztőrészletek összegének nem kellően meghatározott volta és amiatt, hogy az árfolyamkockázatot egyoldalúan az adósra hárító általános szerződési feltétel tisztességtelen, egészében semmis. Az érvénytelenség általánosan elfogadott jogkövetkezménye az, hogy az érvénytelen szerződés célzott joghatás kiváltására nem alkalmas. A felperes kölcsöntartozás megfizetésére irányuló keresetét ezért elutasította.
- [20] A II. rendű alperessel kötött garantőri szerződés alaki érvénytelenségével kapcsolatos alperesi hivatkozást nem ítélte helytállónak. A rPtk. 273. § (1) bekezdésére tekintettel azonban az érvénytelen kölcsönszerződéshez kapcsolódóan a II. rendű alperes kezességi marasztalásának sem volt helye.
- [21] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a kereseti kérelmének helyt adást, - másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

- [22] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletében a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) és c) pontokhoz kapcsolódóan helytálló megállapításokat tett, viszont tévesnek ítélte azt az ítéleti megállapítást, mely szerint a kereseti kérelem elutasítására az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás hiánya miatt került sor.
- [23] A felperes alapvetően megismételte e körben az elsőfokú eljárásban már előterjesztett hivatkozásait, jogi érveit és kiemelte, hogy a perbeli ÜSZ releváns pontjai – I.6., 17., 22., 24., 25., b), V.6. - világos és érthető, megfelelő tájékoztatást tartalmaznak az árfolyamkockázatról. A finanszírozási kérelem II. olyan alperesi nyilatkozatokat is tartalmaz, amely feltételezi, hogy a deviza alapú hitelezés tényét az alperesek ismerték.
- [24] Az ÜSZ V.6. értelmezést nem igénylő módon rögzíti, hogy a kölcsönbevevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat. Ehhez képest a kölcsönszerződésből nem következik olyan tájékoztatás, hogy az árfolyamkockázatot nem kizárólag a kölcsönbe vevő viseli, hogy annak felső határa van, illetve annak bekövetkezése nem várható, nem reális. Az alpereseknek, így tisztában kellett lenni azzal, hogy a szerződés deviza alapú. Amennyiben ennek ellenére nem számoltak a törlesztőrészlet összegének emelkedésével az az ő mulasztásukra vezethető vissza. A 2/2014. PJE. határozat szerinti, az alperesekre háruló bizonyítási kötelezettségének pedig az alperesek nem tudtak eleget tenni.
- [25] A fentiekben hivatkozott ÜSZ rendelkezései tipikusan egy helyen, az annak elején üzletszabályzat elején található fogalom meghatározások között találhatóak, vagyis nincsenek elrejtve az ÜSZ egyéb rendelkezései között. Érvéle szerint az átlagos fogyasztótól – így az alperesektől is – minimálisan elvárható, hogy a szerződéses okiratot, amely alapján több évre fizetési kötelezettséget vállalnak elolvassák, áttanulmányozzák. Amennyiben pedig a szerződés egyes rendelkezései számukra nehezen érthetőek, homályosak, azok tartalmáról az okirat aláírása előtt további tájékoztatást, felvilágosítást kérjenek.
- [26] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tanú vallomását tévesen értelmezte és értékelt. A tanú vallomásából egyértelműen kiderül, hogy minden egyes szerződéskötés alkalmával részletes tájékoztatást nyújtottak a kölcsönbe vevőknek. Ezen nem változtat az a tény sem, hogy a tanú személyesen az alperesekre 12 év távlatából már nem emlékezett. Kijelentései azonban az ő közreműködésével kötött valamennyi finanszírozási szerződésre irányadóak, ugyanis valamennyi ügyfélre kiterjedően tette meg a nyilatkozatát.
- [27] A felperes fellebbezési előadása szerint tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításakor, hogy a kölcsönszerződés annak tárgyát és a törlesztőrészletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat nem tartalmazza, mert a Takarékbank Rt. 1998. évben megszűnt, annak jegyzett árfolyama nem létező feltétel volt.
- [28] A felperes ehhez képest csatolta a MTB Magyar Takarékszövetkezeti Bank Zrt. cégtörténetét. Ebből látható, hogy a rövidített nevén Takarékbank Rt. gazdasági társaság 1989. év óta, egészen a napjainkig létezik, csupán nevében történt változás néhány alkalommal az elmúlt évek során.
- [29] Felperes álláspontja szerint mindezek mellett az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett azzal, hogy a tanú meghallgatását követően a tárgyalást berekesztette és az ítélet kihirdetését határozathirdetésre halasztotta. Ezzel a tárgyaláson jelen nem lévő felperest elzárta attól, hogy a tanú vallomásának tartalmát megismerje, arra észrevételt, nyilatkozatot tegyen.
- [30] A felperes kiemelte azt is, hogy a másodlagos kereseti kérelme a perbeli kölcsönszerződés érvénytelensége jogkövetkezményének a levonására irányult marasztalási igény megjelölésével, részletes kimutatás, számítások előterjesztésével együtt.
- [31] Tény, hogy ezen másodlagos keresetét nem érvénytelenségi okonként határozta meg, azonban

hivatkozott ezzel összefüggésben az elsőfokú ítélet meghozatala után tudomására jutott, a Szegei Törvényszék 2.Pf.20.437/2020/8. számú végzésében foglaltakra.

- [32] Eszerint az érvénytelenség megállapítása és jogkövetkezményének levonása kapcsán a rPtk. alapján közömbös, hogy egy vagy több ok miatt érvénytelen a szerződés. Ezért a rPtk. rendelkezéseiből nem következik, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményének a levonását érvénytelenségi okonként kellene kérnie bármelyik félnek.
- [33] Érvelése szerint ezért a felperesi kereset elutasítására azon indok miatt nem kerülhetett volna sor, hogy érvénytelenségi okonként nem volt külön-külön kereset előterjesztve. Az nem vitatható, hogy az elszámolás módja különböző érvénytelenségi okok esetén különböző elvek alapján történhet, az elsőfokú bíróságnak azonban e körben a peres feleket nyilatkoztatnia kellett volna.
- [34] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Hivatkoztak arra, hogy felperes a fellebbezésében a Pp. 371. §-ban foglaltak ellenére a felülbírálati jogkör alapjául szolgáló eljárásjogi szabálysértést nem jelölte meg, ezért az a felülbírálatra nem alkalmas.
- [35] Az elsőfokú bíróság egyébként az ügyben megalapozott döntést hozott. Az árfolyamkockázati tájékoztatás körében a gyakorlatnak is megfelelő, a tanú vallomásának értékelését követő megállapítást tett azzal, hogy az árfolyamkockázat alperesekre történő telepítése tisztességtelen volt.
- [36] A fellebbezés lényegében az EUB előtt C-609/19. szám alatt indult előzetes döntéshozatali eljárásban feltett kérdésekkel kapcsolatos felperesi kifogásokat fogalmazta meg. Bár az elsőfokú bíróság a jelen ügyben helyes álláspontra helyezkedett, amennyiben azt a törvényszék szükségesnek ítéli, indítványozta az eljárás felfüggesztését a Pp. 126. § (1) bekezdés a) pont alapján a C-609/19. számú előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.
- [37] Az alperesek hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak is, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjai szerint mely okból minősül semmisnek. A felperes által csatolt cégtörténetből is kitűnik, hogy a szerződéskötés időpontjában a Takarékbank Rt. nem létezett.
- [38] A kamat hiánya miatti érvénytelenségi okkal összefüggésben rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a szerződés egyéb, olyan orvosolhatatlan hibákban is szenved, amelyeket felperesi kereset hiányában –vizsgálni nem tudott.
- [39] A fellebbezésnek az eljárási szabálysértéssel kapcsolatos hivatkozása körében előadta, hogy a felperes valamennyi érdemi tárgyalást elmulasztotta, az elsőfokú bíróságnak ezért jogszabályi kötelezettsége volt az egyetlen bizonyítási indítvány teljesítését követően a tárgyalás berekesztése.
- [40] Előadta azt is, hogy a felperes másodlagos kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság – indokolt végzésével – visszautasította. A felperes azt 8 napos határidőn belül ismételt – a visszautasításra okot adó körülmény kiküszöbölése után – újra nem terjesztette elő. Ezért annak elbírálására, különösen másodfokú eljárásban már nem lehet mód.
- [41] Amiatt pedig, hogy felperes a II. rendű alperesre vonatkozó ítéleti rendelkezés körében fellebbezést nem terjesztett elő, az ő vonatkozásában az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésének megállapítása szükséges.
- [42] A felperes fellebbezése alaptalan.
- [43] A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdésre tekintettel a fellebbezési kérelem-ellenkérelem korlátai között bírálta felül.
- [44] Ezek alapulvételével az elsőfokú bíróság ítéletének az I. és a II. rendű alperesekre vonatkozó

rendelkezéseivel szemben, a felperes által előterjesztett fellebbezést érdemben vizsgálta. Egyrészt a II. rendű alperes kapcsán a Pp. 367. § (4) bekezdés szerint az elsőfokú ítélet részjogereje megállapításának a feltételei nem álltak fenn, - másrészt a felperes a Pp. 371. § (1) bekezdés szerinti módon a fellebbezését előterjesztette.

- [45] Téves ugyanis az alperesek ellenkérelembeli azon hivatkozása, mely szerint a II. rendű alperes körében a felperes tartalmában és jogi indokait tekintve sem terjesztett elő fellebbezést, hiszen az az elsőfokú bíróság ítéletének elsődlegesen akként való megváltoztatására irányult, hogy a törvényszék a felperes kereseti kérelmének adjon helyt. A felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelme pedig egyaránt – ugyan eltérő jogcímenen – az I. és II. rendű alperesek egyetemleges marasztalására irányult.
- [46] A Pp. – alperesi ellenkérelemben is felhívott – 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjai rögzítik, hogy a fellebbezésnek az alaki kellékek mellett, mely lényeges tartalmi elemeket kell magában foglalnia.
- [47] Az alperesi érvelés szerint felperes a fellebbezésében nem jelölte meg a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontnak megfelelően a felülbírálati jogkör alapjául szolgáló eljárásjogi szabálysértést, ezáltal nem meghatározott a másodfokú bíróság Pp. 369. § (3) bekezdés a) – e) pontjai szerinti felülbírálati jogköre.
- [48] A törvényszék álláspontja szerint ezen alperesi érvelés annyiban helytálló, hogy a felperes, bár utalt a Pp. 369. § (1), (2), (3) bekezdésére, viszont nem kifejezetten ennek a), b), c), d) és e) pontjaihoz kapcsolódóan fejtette ki a fellebbezési álláspontját.
- [49] A törvényszék számára azonban ettől függetlenül a felperesi fellebbezés tartalmából kikövetkeztethető volt, hogy az ítéletet a felperes a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c), d) pontjaival összefüggésben sérelmezte. A felperes ezáltal a fellebbezésében a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét megjelölte, illetve az a fellebbezéséből kikövetkeztethető módon megjelöltnek tekinthető.
- [50] A törvényszék ezért a felperes fellebbezését érdemben vizsgálta.
- [51] Az elsőfokú bíróság elsődlegesen az alperesek érvénytelenségi kifogásaival összefüggésben a bizonyítást a szükséges keretek között lefolytatta, a megállapított tényállás azonban részben kiegészítésre szorult.
- [52] Egyrészt a felperesi kereset mellékleteként csatolt iratok tartalmából megállapítható volt, hogy a perbeli kölcsönszerződés tekintetében a felperes a DH2 törvény szerinti elszámolást 2015. április 27-én elvégezte, majd az alperesek többszöri, eredménytelen fizetési felszólítása után a szerződés 2015. június 24. napjára felmondásra is került.
- [53] Mindezek alapján túlnyomórészt a fellebbezéssel érintett, az t árfolyamkockázatnak kizárólag az adósra történő áthárítására vonatkozó tisztességtelen kikötés semmissége miatt a keresetet megalapozottan utasította el, - függetlenül attól, hogy a szerződés tárgyának és a törlesztőrészleteknek a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), e) pontjaiba ütköző semmisségét a törvényszék – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően nem tekintette megállapíthatónak.
- [54] Az elsőfokú bíróság az egyedi szerződésben és az annak részévé vált ÜSZ V.6. foglalt a Hpt. 203. § (6), (7) bekezdés alapján elvárt kockázatfeltárás kapcsán, e körben a 2/2014. PJE. határozat szerint irányadó bizonyítási teher figyelembevételével, helytálló jogi érvelés mentén következtetett a tájékoztatás nem megfelelőségére.
- [55] A törvényszék az elsőfokú bíróság által e körben kifejtett indokokkal maradéktalanul egyetértett, amint azzal is, hogy ezen érvénytelenségi ok általános jogkövetkeménye az

1/2012.(VI.28.) PK. vélemény 2. pontja értelmében az, hogy az ügyletre jog nem alapítható a felek által célzott joghatás nem érhető el. Ezért ezen érvénytelenségi okra tekintettel a kereset elutasításának volt helye.

- [56] Bár a jogvita érdemi elbírálása szempontjából ennél fogva már nem volt jelentősége, viszont a fellebbezéshez kapcsolódóan a törvényszék megállapíthatónak ítélte az elsőfokú bíróság érvelésétől eltérően azt, hogy a perbeli szerződésben annak tárgya és a törlesztőrészletek összege is meghatározásra került.
- [57] A felperes fellebbezésének mellékleteként F/1. sorszám alatt csatolt, a Takarékbank Rt. „cégtörténetéből” valóban az a megállapítás tehető, mely szerint a névváltozások ellenére a bank 1989. év óta, így a perbeli kölcsönszerződés 2008. évi megkötésének időpontjában is létezett, illetve jelenleg is létezik. A szerződés tárgyának, valamint a törlesztő részleteknek a meghatározásához az ÜSZ I.22. szerint ezáltal a Takarékbank Rt. hivatalosan jegyzett árfolyamát irányadónak lehetett tekinteni.
- [58] A törvényszék a felperes másodlagos fellebbezésének, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése alapjául felhívott azon álláspontjával nem értett egyet, mely szerint a szerződés érvényessé nyilvánítására irányuló keresetéhez kapcsolódóan az elsőfokú bíróságnak a felek nyilatkozataihoz kapcsolódó bizonyítási eljárás eredményeként döntenie kellett volna a tisztességtelen szerződési feltétel megállapítása mellett.
- [59] Kétségtelenül megállapítható, hogy a felperes, a másodlagos kereseti kérelméhez részletes elszámolást csatolt, azonban amint arra az elsőfokú ítélet 29. pontjában az elsőfokú bíróság is hivatkozott, az nem a tisztességtelen szerződési feltétel, mint érvénytelenségi ok kapcsán került előterjesztésre.
- [60] Az elsőfokú bíróság ezen indokolásbeli megállapítása miatt helytálló, mert a 13. sorszámú fellebbezéssel nem támadható, a Pp. 217. § (2) bekezdésére alapított végzésével a felperes keresetváltoztatását visszautasította, amelyhez kapcsolódóan a felperes 20. sorszám alatt terjesztett elő kijavítási kérelmet. Eszerint sérelmezte, hogy a másodlagos, az ügyleti kamat mértékének meghatározottságának hiánya esetére előterjesztett érvényessé nyilvánítás iránti keresete kapcsán a visszautasítás nem helytálló, hiszen ezen keresetét még a perfelvétel előtt 2019. február 11-én benyújtotta. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság ezen felperesi kérelemnek helyt adva érdemben a felperes másodlagos kereseti kérelmét vizsgálta is.
- [61] Az előbbieken hivatkozott 20. sorszámú kijavítási kérelmében a felperes azzal is érvelt, hogy az alpereseknek az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás semmisségére alapított eredményes érvénytelenségi kifogására tekintettel előterjesztett harmadlagos kereseti kérelme kapcsán volt helye a keresetváltoztatás visszautasításának.
- [62] Ehhez képest felperes ezen elsőfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozata egyrészt azt jelenti, hogy a harmadlagos kereseti kérelmét nem tartotta fenn, vagy legalábbis visszautasítását tudomásul vette. Ezt megerősíti, hogy a Pp. 218. § (2) bekezdés alapján azt a visszautasító végzés kézbesítésétől számított 8 napon belül, de legkésőbb az ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig újra nem terjesztette elő, ezáltal a kérelem előterjesztéséhez fűződő joghatások nem maradhattak fenn.
- [63] Az árfolyamkockázatnak kizárólag az adósra történő egyoldalú áthárítására vonatkozó általános szerződési feltétel tisztességtelenségéhez kapcsolódóan ezáltal nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a felperes harmadlagos – valójában nem létező – kereseti kérelmét érdemben nem vizsgálta.

- [64] A törvényszék a fentiek figyelembevételével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 389. § szerint alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.
- [65] A felperes a fellebbezésére lerótt illetéket a Pp. 83. § (5) bekezdés alapján viselni tartozik és megfizetni köteles az alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján a Pp. 81. § (1), (2), (5) bekezdés szerint felszámított, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, (5), (6) bekezdés figyelembevételével megállapított, ügyvédi munkadíjat magában foglaló másodfokú eljárási költséget.

Kecskemét, 2020. november 18.

Dr. Vajda László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szemőkné dr. Jávor Gabriella s.k.
előadó bíró

Dr. Maróti Rozália s.k.
bíró